

Од пре неколико дана, од када је Едита Тахири, „затражила“ промену Устава Србије, посебно брисање преамбуле, у српским медијима се о овој теми поново много говори. Смета то што је ова тема наметнута у тренутку када, после парламентарних избора, Србија још нема Владу и што је нагласак на укљањању преамбуле као, наводно, нужном услову даљих европских интеграција.

То није случајност. Непрекидно спомињање уставних промена служи обезвређивању Устава као највишег правног акта државе. Практично, грађане Србије као носиоце суверености треба учинити равнодушним ако се у једном моменту пред њих заиста изнесу најосетљивија питања да о њима одлучују на уставотворном референдуму.

Србија је земља са богатом уставном традицијом. У њој треба чувати достојанство Устава избегавањем да се о уставним променама говори често и без основа. Треба градити правну и политичку културу у којој ће уставна стабилност бити врхунска вредност. То је одлика традиционалних европских демократија.

Насупрот томе, у једном броју медија, води се кампања која има само један циљ: не да Србију остави на тзв. европском путу, него да припреми терен за коначно, уставноправно одрицање од Косова и Метохије. Стога, када и ако дође до реформе Устава, преамбула мора остати нетакнута. Она је државотворни завет, јер изражава непоколебљиву тежњу да Србија сачува КиМ и одбрани свој територијалну целовитост правним и демократским путем.

Ако и буде промене Устава, преамбула никако не сме да се мена

Пише: Српски правнички клуб
недеља, 31 јул 2016 08:32

